

LAGĂRELE MORȚII

1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951

În decembrie 1941, atunci când a izbucnit o epidemie de febră tifoidă în lagărul „pentru țigani” din ghetoul Litzmannstadt (Łódź), 4.600 de romi au fost uciși în camioanele de gazare folosite pentru a-i transporta la Chełmno/ Kulmhof. La 10 săptămâni după sosirea lor la Łódź, toți cei 5.007 de romi și Sinti austrieci erau deja morți; 4.400 dintre ei au fost îngropați în gropi comune nemarcate în pădurile de lângă Chełmno, împreună cu 150.000 de evrei și mii de prizonieri de război sovietici.

D.2

Știați că

... atunci când prieteni și rude îngrijorate s-au interesat despre deportați în martie 1942 și au cerut permisiunea să-i viziteze în Polonia, poliția le-a răspuns că dreptul de vizitare nu se aplică celor „relocați” la Łódź?

... sau că celebrele „camioane de gazare” au fost inițial utilizate pentru a ucide pacienți din aziluri și spitale de boli mintale?

Temă

Cum erau condițiile în care trăiau oamenii în ghetouri? Care erau consecințele acestor condiții de trai?

Fotografia

Un „camion de gazare” Magirus-Deutz de tipul celor utilizate în 1941 și 1942 pentru a ucide romi austrieci pe drumul dintre lagărul „pentru țigani” Litzmannstadt și lagărul morții de la Chełmno/ Kulmhof. Arhivele Yad Vashem, doc. no. 1264/2, Ierusalim, Israel.